

Publicerad 2007-03-08 23:37 av Jessica Ewa

Syrenvinter

Han svalde min sötma och grät novembertårar
på en balkong utanför Tornedalen när festen var över
Han tog i min oskuld med varsamma händer
och blundade för gravstensgrus under mina naglar

Vi reste ett monument för försummad förtvivlan
och slutade slå oss blodiga mot omvärldsstaket
Två ensamma barn som aldrig hann ikapp sig själva
efter att fyrverkerierna slutat blomma
Och i brådmogen hunger ätit upp de brödsmlor
som skulle leda dem hem

Det var i den tid som andra kallade svart
då ljuset sakta letade sig in i våra bortglömda vårar
Och snön smälte isen runt våra lappade fingertoppar
när vi viskade våra mörkaste hemligheter mot natthimlen

Och dansade

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jessica Ewa med Poeter.se id #5382 innehar upphovsrätten